

ת"פ 27474/02/14 - מדינת ישראל נגד דוד נחמני

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 27474-02-14 מדינת ישראל נ' נחמני(עציר)

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד נחמני

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד ירון פורר

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ולהלן יובאו בתמצית:

ביום 06.02.2014 בשעה 22:03 לערך, ניסה ולרי פרוסמן (להלן: "המתלונן") לפרוץ למסגרייה המצויה ברחוב מרבד הקסמים 41 ברחובות ואשר בבעלות הנאשם (להלן: "המסגרייה").

המתלונן עזב את המסגרייה בשעה 22:14, שב אליה לאחר מכן בשעה 22:37.

אז, ולאחר שהבחין בו במצלמו האבטחה, ירד הנאשם מביתו אשר מצוי מעל המסגרייה ואסף בדרכו קרש. הנאשם תקף את המתלונן בכך שבעט בצדן השמאלי של צלעותיו והכה אותו בראשו באמצעות הקרש. לאחר

מכן, דקר אותו באמצעות חפץ חד כחמש פעמים בחלק האחורי של רגלו הימנית ופעם אחת בחלק האחורי של רגלו השמאלית.

בעוד המתלונן ביקש מן הנאשם כי יחדל ממעשיו, בעט הנאשם ברגלו השמאלית של המתלונן וזה האחרון נפל ארצה. אז, שב הנאשם לביתו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות בדמות חתכים ברגליו, דימום בראשו ונפיחות מצחית המטומית. הוא נזקק לטיפול רפואי ולתפירת החתכים.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה לעונש חומרת מעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם.

מידת הפגיעה בערך ההגנה על שלום הגוף הינה משמעותית וזאת, בשים לב, למהות הכלים בהם עשה הנאשם שימוש, כמות הדקירות על גופו של המתלונן ומיקומן.

ב"כ המאשימה הדגישה הצורך בלחימה בנגע האלימות בחברה ולצורך כי מבית המשפט יצא מסר ברור וחד משמעי לפיו עבריינים המבצעים עבירות אלימות שפוגעות בשלמות גופם של אחרים, יתנו על כך את הדין.

ב"כ המאשימה ציינה כי בית המשפט קבע כי לנאשם לא עומדת ההגנה המצוייה ב"חוק דרומי". הנאשם בחר, במקום לדווח למשטרה כי אדם מנסה לפרוץ לעסקו, לרדת מדירתו, לתקוף את המתלונן ולדקור אותו.

לחובת הנאשם 23 הרשעות קודמות במגוון עבירות ובין היתר, בעבירות אלימות, רכוש וסמים. הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה מיום 14.01.14 בעבירת הצתת רכב במזיד. בגינה, נדון לעונש מאסר בפועל בן 18 חודשים. הנאשם ביקש כי עונשו יעוכב לצורך הגשת ערעור וכן, בשל חגיגת בר המצווה של בנו. ב"כ המאשימה ציינה כי עיכוב הביצוע ניתן על ידי בית המשפט ביום 04.02.14 ויומיים לאחר מכן, הנאשם כבר ביצע את העבירות בהן הורשע.

לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה ציינה כי נשקלה האפשרות לעתור לסטייה ממתחם העונש ההולם בשל עברו הפלילי של הנאשם, אך בשל נסיבות ביצוע העבירות וחלקו של המתלונן באירוע, הוחלט לבסוף, לא לעשות כן.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים אשר ירוצה במצטבר לעונש המאסר אותו הוא מרצה כעת, מאסר מותנה מרתיע, פיצוי כספי למתלונן וקנס.

המאשימה תמכה עתירתה בפסיקה שיצאה מלפני בתי המשפט.

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו לעונש את נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה.

מקרה זה, אמנם, אינו חוסה תחת ההגנה הניתנת ב"חוק דרומי", אך נסיבותיו דומות להגנה עצמית ולכך, השלכה לעניין העונש. עסקינן באירוע מתגלגל ולא מתוכנן, עת שהה הנאשם בביתו בשעת ערב וראה כי אדם מנסה לפרוץ לעסקו. הנאשם, שעסקו נפרץ בעבר מספר פעמים, חשש כי עד שהשוטרים יגיעו למקום, כלי העבודה יגנבו. לכן, ירד מדירתו ותפס את המתלונן בשעת מעשה. התפתחה קטטה בין השניים.

ב"כ הנאשם ביקש לציין כי פצעי הדקירה על המתלונן אינם עמוקים ומצויים על גפיו התחתונות. אמנם נזקק המתלונן לטיפול רפואי, אך לאחר מספר שעות הוא שוחרר לביתו. משכך, מיקומם, מהותם וטבעם של פצעי הדקירה מלמדים על עוצמת הכח שהופעלה על ידי הנאשם.

ב"כ הנאשם הדגיש כי המתלונן פרץ לעסקו של הנאשם פעמיים בעבר ובכל פריצה כזו, נגנבו כלי עבודה יקרי ערך. דבר אשר גרם לעוגמת נפש, שיבוש העבודה והפרנסה ופגיעה במוניטין של הנאשם שהתחייב לביצוע עבודות שונות.

מעשיו של הנאשם לא נעשו בחלל ריק אלא בעקבות התפרצות כעסים לאחר שפרנסתו נפגעה כבר פעמיים על ידי אותו פורץ ובשל עוגמת הנפש הרבה שחש.

לדידו של ב"כ הנאשם, נסיבותיו של מקרה זה מיוחדות ויוצאות דופן ועליהן להשליך על מתחם העונש ההולם אשר נע, במקרה דנן, בין 6 חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם הפנה גם לעובדה כי הנאשם עצור תקופה ארוכה, החל מיום 07.02.14. עובדה זו פוגעת בזכויותיו כאסיר, חופש התנועה שלו נפגע ואין הוא יוצא לחופשות.

ב"כ הנאשם ציין כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מאופיין בעבירות אלימות רבות אלא רוב רובן של העבירות שביצע הן עבירות רכוש או עבירות סמים. עוד ציין כי מאסרו האחרון של הנאשם, למעט מאסרו הנוכחי, היה לפני כעשרים שנים. לאחר יציאתו מבית הכלא, עבר הנאשם תהליך שיקום וגמילה. מאז, הוא אמנם ביצע עבירות, אך ניכר מיתון משמעותי במהות העבירות שביצע והיקפן.

הנאשם שינה את אורחות חייו ומנסה להלך בדרך הישר, הוא אדם יצרני ועובד. מפרנס שלוש משפחות התלויות בו למחייתם, בעל מוסר עבודה גבוה ועבד בעבודה נוספת פרט למסגרייה שבבעלותו.

ב"כ הנאשם עתר להשתתף עונש שיהא ברף התחתון של מתחם הענישה ובחלקו יחפוף לעונש המאסר הנוכחי אשר הוא מרצה כעת.

מטעם הנאשם העידו ארבעה עדי אופי.

הגב' צביה רווח, שהייתה בת זוגו של הנאשם כ- 15 שנים ולהם ילד משותף סיפרה כי הנאשם אב מקסים,

דואג ומעורב גם בחיי ילדיו מנישואיו הראשונים, בעל מוסר עבודה גבוה. היא סיפרה כי בעקבות הפריצות לעסקו וכלי העבודה שנגנבו, פרנסתו של הנאשם נפגעה והיה עליו לעבוד בשתי עבודות. עוד סיפרה כי התנדב לחלק מזון לנזקקים וכן, עבר קורס ברשות הלאומית למלחמה בסמים והדריך מטעמה, בהתנדבות, בבתי ספר, בבתי כלא ובצבא. הנאשם גר בדירה של עמידר בקרית משה, מקום לא ראוי לטעמה אשר יש בו אלימות רבה, שתייה וכדומה.

מר חגי שחר, קבלן סיפר כי הכיר את הנאשם במסגרת עבודתו. ביקש מן הנאשם בעבר לבצע עבודת מסגרות ובהמשך, הנאשם עבד בחברה שלו, כהשלמת הכנסה, לעיתים במשרה מלאה ולעיתים, במשרה חלקית. העד הדגיש את המקצועיות ומוסר העבודה של הנאשם. העד סיפר כי באחת ההזדמנויות, כשעסקו של הנאשם נפרץ, נגנבו גם כלי עבודה השייכים לחברה שבבעלותו. עוד ציין כי כשנגנבים כלי עבודה, נגרם נזק עקב הפסקת הפעילות ופגיעה במלאי הקיים.

הגב' חגית זנדני, בת זוגו של הנאשם מזה כ- 4 שנים סיפרה בבית המשפט כי הנאשם אב מקסים אשר לו מוסר עבודה גבוה. עוד ציינה כי פרנסתו של שלוש משפחות תלויה בו - ילדיו מנישואיו הראשונים, ילד מנישואיו בפעם השנייה ובנותיה. העדה לא מתגוררת עם הנאשם, משום שהנאשם מתגורר בדירת עמידר בשכונת קרית משה, שכונה אשר היא לא רוצה שבנותיה יגדלו בה.

עד אופי נוסף הוא מר אבי רווח, בנה של צביה רווח, בת זוגו לשעבר של הנאשם. העד שוכר מן הנאשם מבנה ובו מנהל את עסקו. העד סיפר על מוסר העבודה הגבוה של הנאשם. עוד סיפר כי בשל המצב הכלכלי לו נקלע הנאשם לאחר שהמסגרייה נפרצה ונגנבו ממנה כלי עבודה, נאלץ הנאשם לעבוד בעבודה נוספת. הנאשם דואג לילדיו ומפרנס אותם.

הנאשם השמיע דבריו בבית המשפט. הביע חרטה על הפגיעה. לא התכוון שכך זה יתפתח, אם היה יודע מה תהיה התוצאה, היה נמנע מכך. הוא ירד מדירתו ללא כוונה מקדימה, מצא את הקרש בדרך ולא הגיע עם כלים כלשהם.

הנאשם סיפר כי ביצע עבירות רבות בחייו וריצה בגינן מאסרים מאחורי סורג ובריח, אך הוא השתקם והפך לאדם שאוהב לעבוד. הנאשם סיפר כי עבד קשה מאוד על מנת להקים את המסגרייה. הוא יודע שהוא יקבל עונש והוא ירצה אותו, הוא למד לקח ועם כל הקושי הגדול, הוא למד כי עליו לדווח למשטרה. חשוב לו לומר כי כאשר ישתחרר מבית הכלא, כבר לא תהיה לו מסגרייה, הוא ישתחרר לנקודה בחייו בה היה לפני כשנתיים, לאותו קושי שהתמודד עמו בחיים.

דין

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות. פגיעתן בערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל ועיקר.

הערך המוגן העומד בבסיס עבירת הפגיעה בנסיבות מחמירות ועבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש הוא הגנה על שלמות גופו של אדם וביטחונו. מידת הפגיעה בערך זה הינה משמעותית.

המתלונן ניסה לפרוץ למסגרייה שבבעלות הנאשם. הנאשם אשר שהה אותה עת בביתו, הבחין בצילומי מצלמות האבטחה באדם המנסה לעשות כן. אז, ירד מביתו, המצוי מעל המסגרייה, אסף בדרכו קרש, פגש במתלונן והפליא בו את מכותיו, הן באמצעות ידיו ורגליו והן באמצעות הקרש. לא הסתפק הנאשם בכך, אלא אף דקר את המתלונן שש פעמים בגפיו התחתונות באמצעות חפץ חד וגרם לו לחתכים, בגינם נזקק המתלונן לטיפול רפואי.

לא בכדי מצא המחוקק לקבוע עונש מירבי של שש שנות מאסר בגין עבירת הפגיעה בנסיבות מחמירות. הדבר מחדד את חשיבות הערך המוגן העומד בבסיס העבירה ואת מידת הפגיעה בו.

רבות נכתב אודות הצורך להילחם בנגע האלימות. כך למשל נקבע בע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות..."

המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער".

אמנם, מעשיו של הנאשם בוצעו לאחר שהבחין בניסיון הפריצה של המתלונן לעסקו. אולם, אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו. כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין, מספר החתכים על גופו של המתלונן וכך גם החבלות מעידים כי אין מדובר בכח סביר אשר הפעיל הנאשם כלפי המתלונן רק לשם מניעת כניסתו לבית עסקו. יתר על כן, הנאשם עשה דין לעצמו ובמקום לדווח למשטרה כי אדם מנסה לפרוץ לעסקו, בחר לקחת את החוק לידי ווללמד את המתלונן לקח.

מעשי הנאשם הם מעשי בריונות אשר אין להם מקום בחברה מתוקנת. רשויות אכיפת החוק הן האמונות על תפיסת עבריינים והעמדתם לדין. במקרה דנן, אף היה סיפק ומקום להזעיק את רשויות החוק ולא היה צורך בפעולה אלימה מצידו של הנאשם. מעשיו של הנאשם אינם מכירים בסמכויותיהן ובתפקידן של רשויות אלו ומעידים כי מורא החוק אינו חל עליו.

משכך, ובהתאם לענישה הנוהגת בעבירות מעין אלה, מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 22 חודשי מאסר בפועל.

לנאשם עבר פלילי עשיר ומגוון המונה 23 הרשעות קודמות ובין היתר, בעבירות רכוש, אלימות וסמים. הנאשם אף הורשע בעבר מספר פעמים בעבירות התפרצות.

העבירות בהן הורשע במקרה דנן, בוצעו אך כשבועיים לאחר שנגזר דינו בגין הרשעה בעבירה של הצתת רכב במזיד, ולאחר שעונש המאסר בפועל בן ה- 18 חודשים שהוטל עליו, עוכב לשם מתן אפשרות הגשת ערעור ומשום שביקש להיות נוכח בחגיגת בר המצווה של בנו. הדבר לא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות.

משנה חומרה יש לייחס למקרה שבפנינו משהמעשים בוצעו בנסיבות אלה.

ב"כ הנאשם סיפר על מוסר העבודה הגבוה של הנאשם, על עוגמת הנפש הרבה והמצוקה הכלכלית לה נקלע הנאשם לאחר שעסקו נפרץ פעמיים ונגנבו ממנו כלי עבודה שונים. עוד סיפר כי נאלץ הנאשם לעבוד בעבודה נוספת על מנת לפרנס את עצמו ואת ילדיו. כך גם עולה מדברי עדי האופי שהעידו מטעמו בבית המשפט. אני סבורה כי ראוי ליתן משקל מה לכך. עם זאת, אין בכך כדי להוות נסיבה מרכזית להקלה בעונשו של הנאשם, משפעל הוא בבירונות ותוך לקיחת החוק לידי.

בהתחשב בחומרת העבירות בהן הורשע ובמכלול הנסיבות, הריני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

14 חודשי מאסר בפועל.

העונש יוטל בחופף ובמצטבר לעונש המאסר אשר מרצה כעת הנאשם, כך שארבעה חודשים יחפפו לעונש המאסר בפועל אותו הוא מרצה כעת והיתרה, במצטבר לעונש זה.

שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי סמלי למתלונן, בסכום של 1,500 ₪. הסכום יופקד בקופת ביהמ"ש לטובת המתלונן בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/5/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו - יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

מוצגים שנתפסו במהלך החקירה - יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ה, 10 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.